

נשיא ומייסד
הרב שאול ישראל זצ"ל

כי תשא תשע"ז

מה המיוחד בארון? (חלק ג')

הרב יוסף כרמל, ראש כולל 'ארץ חמדה'

מצאנו דעות ראשונים כי היו שלשה ארונות (הזכרנו אותן גם בדברינו [לפרשת תרומה](#)).

* הארון עם הלוחות, העשוי זהב מבחוץ ומבפנים, ועליו הכפורת והכרובים (שמות כ"ה).

* ארון העץ, שבו היו שברי הלוחות (דברים י').

* הארון השלישי קשור לנושא המלחמה, כמפורש בפסוקים: "וַיְהִי בְּנֹסַע הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קִימָה יִקְנֹק וַיִּפְצְאוּ אִיבִיד וַיִּגְסוּ מִשְׁנָאִיד מִפְּנֵיךָ: וַיִּבְנְהָה יֹאמֶר שׁוֹבָה יִקְנֹק רַבָּבוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל" (במדבר י').

ניתן לומר כי נוכחות השכינה במחנה ישראל, מבטיחה את הניצחון במלחמה ואת חזרתם של רבבות החיילים בשלום לביתם.

נוכחותו של הארון בזמן המלחמה, נזכרת גם בספר שמואל, בדברי התוכחה המסותרת של אוריה החתי לדוד. ואלו דבריו:

"וַיֹּאמֶר אֲוִרְיָה אֶל דָּוִד הָאָרֶץ וַיִּשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה יֹשְׁבֵים בְּסָפוֹת וְאֲדָנִי יוֹאֵב וְעַבְדֵי אֲדָנִי עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה חָנִים... (שמואל ב י"א יא).

ר"י מטראני (שם) הקשה: "אפשר שהיה משלח דוד הארון במלחמה, [אחר] שהעלה אותו בכבוד גדול! (לעיר דוד)" ותיירץ האברבנאל "יוכבר כתבתי במה שקדם, שהארון הזה לא היה בו לא לוחות הברית ולא שברי לוחות, ולכן לא קראו ארון ברית השם, אבל היה ארון שעשו להביא בו האפוד והאורים והתומים, ... והיה עמהם תמיד במלחמה וכהן עמו כדי לשאול בהם בשעת הצורך".

לפי דבריו, אכן מדובר בארון שהיה מלווה את הצבא בשדה הקרב והאפוד והאורים ותומים היו מונחים בתוכו. לדבריו נוכחות הארון נדרשה לא מבחינה סגולית אלא מבחינה טכנית. במקרה הצורך היה אפשר לקבל תשובות והדרכה מהקב"ה תוך שימוש באורים ותומים.

ברשותכם, נציע את ההסבר הבא: כוחו של עם ישראל באחדותו. בזמן שהם מאוחדים הקב"ה משכין שכינתו עליהם.

סגורייית האחדות מתגברת גם אם הקיטרוג שנוצר מקורו בחטא החמור של עבודה זרה. כך לימדנו הנביא הושע: "קְבוּר עֲצָבִים אֶפְרַיִם הִנֵּחַ לוֹ" (ד' יז) וכמו שפירשו חז"ל במדרש ההלכה: "ר' אלעזר בנו של ר' אלעזר הקפר אומר גדול השלום שאפילו ישראל עובדין עבודה זרה ושלום ביניהם כביכול אמר המקום אין השטן נוגע בהם שנאמר חבור עצבים אפרים הנח לו" (ספרי במדבר פרשת נשא פסקא מב).

האורים והתומים, עליהם חקוקים שמות כל השבטים, הם סמל האחדות. לכן דווקא הם נלקחים למלחמה, בארון מיוחד, כדי להבטיח את הנצחון.

כך הסביר ה"משך חכמה" את היעלמותם של האורים והתומים אחרי ימי דוד. מכיוון שבימי שלמה נזרע זרע הפירוד ומיד אחרי מותו נחלק העם ונתפלגו הממלכות, אי אפשר היה יותר להשתמש בהם. שהרי כל נסיון לשאול בהם היה מציף את בעיית הפילוג.

האורים והתומים מצטרפים בכך אל הכרובים העומדים על הכפורת, שהרי גם הם עומדים פנים אל פנים. אומנם ההסבר הרגיל הוא שעמידתם מסמלת את היחס בין ישראל והקב"ה, אבל אנו נציע שכאשר יהודים פונים אלו לאלה, ופניהם איש אל אחיו, הם בבחינת 'עושים רצונו של מקום'.

בשבוע הבא, בע"ה, נמשיך לברר היבט רוחני נוסף של הארון ומתוך כך נבין עוד יותר את דבריו של אוריה החתי.

הבה נתפלל כי גם אנו נזכה לאחדות "לך כנוס את כל היהודים",

ונזכה להיות בבחינת פנים אל פנים עם אחינו שבארץ ועם אבינו שבשמים.

לעיין ר' אליהו כרמל ז"ל נלביע ח' באייר תשע"ו	לעיין רבי יעקב ז"ל בן אברהם ועיישה וחנה בת יעיש ושמחה סבג	לעיין ר' מאיר ז"ל בן יחזקאל שרגא ברכפלד	לעיין מרת שרה ונגרובסקי ע"ה בת ר' משה זאב נלביע י' בתמוז תשע"ד	לעיין הרב אשר וסרטיל ז"ל נלביע ט' בכסלו תשס"ט
לעיין יחזקאל צדיק ז"ל, נלביע י"א באייר תשע"ו	לעיין הרב שלמה מרזל זצ"ל, חבר הנהלת 'ארץ חמדה' נלביע י' באייר תשע"א	לעיין הרב ראובן אברמן זצ"ל, חבר הנהלת 'ארץ חמדה' נלביע ט' בתשרי תשע"ו	לעיין מר שמואל שמש ז"ל חבר הנהלת 'ארץ חמדה' נלביע י"ז בסיוון תשע"ד	
לעיין הרב יוסף מרדכי שמחה שטרן ז"ל נלביע כ"א באדר א' תשע"ד לעיין הנופלים במערכה על הגנת המולדת הי"ד				

הרב יוני לביא, מנהל מוקד "חברים מקשיבים" לנוער (טל: 1599-5000-54 בכל ערב, ובאתר: makshivim.org.il) ופעיל ב'לב אבות' - קו יעוץ להורי מתבגרים (טל: 02-9973232 ובאינטרנט levavot.org.il)

אבא ואמא, רציתי לומר לכם...

- * שמעתי אתכם מקטרים לחברים על זה שיש לכם ילד בגיל ההתבגרות. התלוננתם עלי ועל ההתנהגות שלי והוספתם "ילדים קטנים – צרות קטנות. ילדים גדולים – צרות גדולות". טוב, אז באמת שאני משתתף בצערך, אבל אולי כדאי שפעם אחת גם אתם תשתתפו בשלי. לא תאמינו, אבל לא פחות ממה שקשה להיות הורה לבן מתבגר, קשה להיות אחד כזה בעצמך...
- * בתוך עולם מטורף ומבלבל כמו שלנו, בתוך ים של הורמונים, פיתויים וסערות של גיל ההתבגרות, אתם משמשים לי סוג של עוגן שאפשר להיאחז בו בתוך כל הבלאגן שמציף אותי. גם אם לא נגיע להסכמות בכל דבר, עצם זה שאתם אומרים את דעתכם בצורה עקבית, ברורה ומוסברת, עושה לי סדר בחיים ונותן לי כיוון. בבקשה אל תפסיקו.
- * אל תיבהלו ואל תמהרו לוותר כשאתם מבקשים ממני עזרה בבית או יותר השקעה בלימודים, ואני מתחיל להתווכח או להתעבן. זה בסדר. זה חלק מהתפקיד שלי ואני מקפיד לשחק אותו מצוין. כדאי שגם אתם תמלאו את שלכם ותדרשו ממני מה שצריך כדי שלא אפספס את עצמי ואת הפוטנציאל שיש בי.
- * אל תתפארו לפני הידידים שלכם ב'קשר החברי' המעולה שלנו, ותתנהגו לידי בצורה 'קולית' ו'מגניבה'. אולי זה נכון ונחמד לפעמים, אבל זה לא מה שאני צריך. חברים יש לי מספיק. אני חייב שני הורים שידעו גם להיות חזקים, להגיד לי 'לא' ולהסתכל עלי לפעמים מלמעלה ולא רק בגובה העיניים.
- * מצד שני, קשה לי שאתם משגרים לי פקודות ומנחיתים עלי דברים כמו שעשיתם כשהייתי בן חמש. אני כבר נמצא במקום אחר ובשלב אחר בחיים. אני מסוגל גם להבין ולהזדהות עם דברים. בבקשה דברו איתי. תסבירו. תפתחו שיחה. גם אם בסוף לא נגיע להסכמה מליאה, יש סיכוי טוב שנגיע להבנות. האם זה לא עדיף?
- * גם אם אני נרתע לפעמים כשאתם מנסים לגעת בי, אין לכם מושג כמה אני צמא לחום ומגע. בעולם הווירטואלי הקר שאני משוטט בו כל כך הרבה שעות ביום, יש הרבה דיבורים על אהבה ועל קשר אבל מעט מאוד מן הדבר האמיתי. יש המון מסך ומעט מאוד מגע. תרשו לעצמכם להגניב לי לפעמים חיבוק, ליטוף או לפחות טפיחה על השכם. אין לכם מושג כמה אני צמא לזה.
- * כשאתם חוזרים מהעבודה - עשו טובה וכבו את הטלפון לזמן מה. תנו לנו, הילדים, לפחות לכמה דקות, את התחושה שאתם איתנו עד הסוף. אחרי שכל היום לא הייתם בבית, תוכיחו לנו שאנחנו חשובים לכם יותר מכמה אנשים שמחפשים אתכם עכשיו.
- * לפעמים כשאנחנו יושבים ומדברים - הסלולארי שלכם פתאום מצלצל. תדעו שאם אתם מציצים בצג, גם אם בסוף בחרתם לא לענות, כבר קלטנו את המסר מה סדר העדיפויות שלכם ושיש דברים מסוימים שבשבילם תנפנו אותנו הצידה...
- * אנחנו שומעים את הנאומים וההטפות שלכם אבל מקשיבים הרבה יותר לחיים שלכם. לא יעזור מה תגידו, לאיזה גובה תרימו את הקול וכמה תנופפו בידיים בהתלהבות - אם בפועל ההתנהגות שלכם משדרת משהו אחר. אנחנו את המסר כבר קלטנו...
- * אתם פשוט לא נורמאליים. קנייתם לי סמארטפון חדש ליום הולדת 16 ונתתם לי אותו פשוט ככה. בלי שום אפליקציית הגנה, בלי שום כללים לשימוש. כן, אני יודע שאתם תמיד מפתמים לי שאני "כבר בוגר" ושאתם "סומכים עלי שאדע להתמודד", אבל תבינו שזה לא קשור בכלל לבגרות או ללסמוך. לגלוש עם אינטרנט לא מוגן ולהישאר נקי, זה כמו להיכנס לים ולהישאר יבש. אין דבר כזה בעולם. ואני מתבייש לפרט יותר מזה...
- * נ.ב. כשאני אומר לכם לילה טוב בשתיים עשרה בלילה והולך למיטה עם הסלולארי (כי אני צריך אותו בתור שעון מעורר...). בשבילכם אולי היום כבר נגמר אבל בשבילי הוא רק מתחיל. אין לכם מושג כמה שעות גלשתי וכמה סרטים טחנתי כשאתם כבר הייתם עמוק בחלומות. אחרי זה אתם מתפלאים למה אני לא מצליח להתעורר בבוקר...
- * אם אמרתם לי לחזור עד 11 וחזרת באחת זה לא אומר ששמתי עליכם פס (עובדה שלא חזרתי בשלוש...). אני פשוט לא יכול לעשות בדיוק מה שאמרתם כי אני חייב להוכיח לכם ולעצמי שאני כבר לא ילד קטן ויש לי חיים משלי ובחירות משלי. ועדיין לא התעלמתי לגמרי ממה שאמרתם.
- * במילים אחרות, גם אם נראה לכם שמה שהכי חשוב לי ומשפיע עלי זה החברים, הסניף ואינטרנט, אין לכם מושג כמה אתם משמעותיים בשבילי. אין לי עוד הורים בעולם חוץ ממכם.
- * אל תאבדו את הסבלנות או את העשתונות מול הדקלום הקבוע שלי "בסדר", "כלום" ו"סבבה" או ממשפט המחץ: "נו, די אמא, תפסיקי לחפור". טוב לי לדעת שאתם מתעניינים בי ולא הייתי רוצה שתפסיקו. גם אם אני משחק אותה לפעמים קשה להשגה או מעמיד לפניכם מכשולים, הייתי מתאכזב מאוד אם הייתם מוותרים עליו וממהרים לסגת.
- * גם אם נראה לכם לפעמים ש"כבר לא מכירים אותי" ו"מי יודע מה ייצא ממנו", שמעתי מסבא וסבתא שגם עליכם הם אמרו את אותם הדברים לפני שלושים שנה, ובסוף התברר שיצאתם לא ואפילו די דומים להם. אז מי יודע...

ממני, הבן שלכם

חמדת האנציקלופדיה התלמודית

הפרשה באנציקלופדיה התלמודית

וַיִּרָא הָעָם כִּי בָשַׁשׁ מֹשֶׁה לָרֹדֶת מִן הָהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל אֶהֱרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ וְגו' (לב א)

זכירת מעשה העגל

מתי ואיך מקיימים את המצוה לזכור את מעשה העגל?

נאמר בדברים (ט ז): זָכַר אֶל תִּשְׁכַּח אֶת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר, וַאֲמַרוּ בַתּוֹרַת כַּהֲנִים (ריש פרשת בחוקותי): יָכוֹל בִּלְבַבְךָ? כִּשְׁהוּא אֹמֵר "אל תשכח" הרי שכחת הלב אמורה, הא מה אני מקיים "זכור" - שתהא שונה בפיך. והסתפק הרמב"ן

(בספר המצוות בעשין הנוספים ז) אם זוהי אזהרה למקציפים עצמם, היינו לאנשי דור המדבר; או שהיא מצוה לדורות, ועניינה לדעת חסד האלקים עלינו ושומרו ברית אבותינו, ולתת הודאה לשמו ולברך אותו על הכל, וכענין שהנביא מזכיר: עֲמִי זָכַר נָא מֶה יַעַץ בְּלֶק מְלֶךְ מוֹאָב וּמָה עָנָה אֹתוֹ בְּלֶעָם בֶּן פְּעוֹר וְגו' לְמַעַן דַּעַת דְּצִדְקוֹת ה' (מיכה ו ה), ואם כן ראוי למנותה מצוה מן המצוות. ולכן כתב החרדים (עשין פד סי' כב-כג ולאויין

זכירת מעשה העגל. מצות זכירת החטא שחטאנו במעשה העגל.

כרך יב טורים ריד-רטו

פ"א סי' יג) שספק דאורייתא לחומרא. וכענף למצוה זו כתב, שאם מצווים אנו לזכור מה שהקציפו אבותינו במדבר, קל וחומר שחובה לכל איש ואיש לזכור מה שהוא בעצמו הקציף מיום היותו. וכן חובה לזכור עוונות אבותינו הקרובים לנו, כמו שנאמר: וְהִתְנַדְּוּ אֶת עֲוֹנֵם וְאֶת עֲוֹן אֲבֹתָם (ויקרא כו מ), ונבוש מלפניו יתברך, ואז יכנע לבבנו הערל. ואפשר לקיים מצות זכירה זו בכל יום.

מוני המצוות הראשונים, כגון הרמב"ם והסמ"ג והחינוך, לא מנו זכירה זו בכלל מנין המצוות, לא במצוות העשה ולא במצוות הלא תעשה. הקרן אורה (ברכות דף ה מהספר) ביאר שהרמב"ם לא מנה אותה מפני שלא נאמר בתלמוד, ולא מסתבר להזכיר תמיד מעשה העגל. וערוך השולחן (סי' ס"ה) ביאר שנאמרה רק לדור המדבר (ולא הביא את דברי הרמב"ן הנ"ל). המגן אברהם (סי' ס"ק ב) כתב לקיים זכירה זו כשאומר בברכת אהבת עולם תיבת "ליחדך באהבה" - פרט לאותה שעה שלא היו אהבים את השם. ובסידור רבי יעקב עמדין כתב שבוה מקיים זכירה בלב. ומה שלא תיקנו לה קריאה מיוחדת כמו בזכירת מעשה עמלק, ביאר המגן אברהם (שם) שהוא מפני שהיא גנותם של ישראל.

השיער שכורכים בו את הפרשיות של תפילין, שנהגו שיהיה של עגל (עי' רמב"ם תפילין פ"ג ה"ח ושולחן ערוך אורח חיים לב מד), ביאר השמושא רבא (בהלכות קטנות של הרא"ש הלכות תפילין) שהרי זה כדי שיזכור מעשה העגל ולא יחטא, שנאמר: הִמְעַט לָנוּ אֶת עֲוֹן פְּעוֹר אֲשֶׁר לֹא הִטְהַרְנוּ מִמֶּנּוּ הִמְעַט לָנוּ אֶת עֲוֹן פְּעוֹר אֲשֶׁר לֹא הִטְהַרְנוּ מִמֶּנּוּ (יהושע כב ז).

שו"ת במראה הבזק

(מתוך ח"ד)

Mexico City, Mexico

מקסיקו סיטי, מקסיקו
מנחם אב, ה'תשנ"ח

הגשת סתם יינם ע"י "קייטרינג" יהודי, לגויים, בכוסות זכוכית המשמשות גם יהודים

שאלה

בקהילתנו חברת קייטרינג בבעלות יהודית הפועלת באולם השייך לבית-הכנסת. אולם זה מושכר גם לאירועים של אינם יהודים וההכנסות בחלקן עוברות לקופת בית הכנסת. גם באירועים אלה האוכל הינו כשר אבל היין הינו "סתם" יינם. לא מערבבים יין זה כמובן במאכלים בזמן הבישול. היין מוגש בכוסות זכוכית, אותן כוסות המשמשות גם לאירועים של הקהילה. האם מצב זה תקין מבחינה הלכתית הן מבחינת עריכת האירועים לשאינם יהודים בהתחשב בתועלת הכלכלית לקהילה והן מבחינת השימוש בכוסות.

תשובה

א. מותר לחברת קייטרינג בבעלות יהודית להגיש אוכל כשר¹ במסיבות של גויים, ובלבד שלא יהיו אלה מסיבות הקשורות לפולחן דתי².

- ב. טוב להחמיר שלא להגיש להם סתם יינם בסעודות אלה³ ויין כשר מותר⁴.
ג. במקום הפסד⁵ גם מותר להגיש להם סתם יינם⁶ בכוסות זכוכית⁷, המשמשות גם למסיבות של יהודים, בתנאי שתשמישן של כוסות אלה תמיד בקר⁸.

¹ שו"ע (יורה דעה סי' קיז סעיף א). ודווקא דברים האסורים מן התורה אסור להגיש להם, כי אז יש גזירה שמא יבוא הוא עצמו לאוכלו, מה שאין כן בדברים המותרים, ובתנאי כמובן שקיימת ההשגחה המקובלת על כשרות האוכל.
² שם (סי' קנא סעיף א). ונראה שבכלל זה מסיבות ביום חגם ל"קדושיהם" וכדומה.
³ שם (סי' קכג סעיף א וברמ"א, ועיין גם סי' קלג סעיף א), ומכיוון שמרוויחים מעריכת מסיבות הכוללות הגשת סתם יינם, הרי זו בכלל סחורה שהיא הנאה מסתם יינם.
⁴ "בית יוסף" בשם "אורחות חיים" (סי' קלג סעיף ו) וכן פסק הט"ז (שם ס"ק ג). ועיין עוד ב"דרכי משה" (שם ס"א). יש להוסיף שבדרך כלל היינות הכשרים הם "מבושלים", ואכמ"ל.
⁵ עיין ברמ"א (סי' קכג ס"א) ובשו"ע (סי' קכד ס"ק עא ובסי' קלג ס"ק כו), ועיין עוד בפתחי תשובה (סי' קכג ס"ק ב) ובשו"ת "דבר יהושע" (חי"ג סי' ב) ומהר"ם שיק (חיו"ד קג). לכן אם יש לחשש שמסיבות אלה תבטלנה אם לא יגישו סתם יינם ויהיה הפסד ההכנסה לקהילה זהו מקום הפסד שבו מותר ליהנות מסתם יינם. אמנם, אם אפשר, עדיף שבעל הקייטרינג ישלח פועל נכרי שלו לקנות את היין עבור הנכרים המוזמנים לסעודות אלה, עיין רמ"א (סי' קלב ס"ה) ושו"ע (שם ס"ק לב) ובגר"א (ס"ק ל).
⁶ בהנחה שמתקיימים התנאים הבאים (כמשתמע מן השאלה): (א) אין מבשלים בסתם יינם ואין מערבבים אותו באוכל; (ב) הגשתו היא בקר ולא בחם (כגון "פונטש"); (ג) המשגיח יפקח על ביצוע הסעיפים הקודמים בנוסף לאמור בהערה 1.
⁷ יש מחלוקת ראשונים לגבי דין הכשרת כלי זכוכית לפסח, עיין בשו"ע אורח חיים (סי' תא סעיף כו) ב"בית יוסף" וב"דרכי משה" שם. ולעניין שאר האיסורים רבו האחרונים הסוברים שאף רמ"א מתיר בהדחה בלבד, ולכל היותר דינם של כלי הזכוכית כדין כלי מתכת (עיין "פרי מגדים, משבצות זהב" ס"ק לא). ועיין "מגן אברהם" שכתב שהוא דווקא ביין נסך מדלא חלק רמ"א על המחבר ביורה דעה (סי' קלה ס"ח) וודאי לדין בסתם יינם יש להקל, ועיין עוד ב"ביביע אומרי" (חי"ד אור"ח סי' מא, ובעיקר באות ז) שהביא שם דברי אחרונים לעניין יתר האיסורים.
⁸ כאשר השימוש בכוסות הינו בצונן בלבד ניתן להקל להשתמש בהם גם בסתם יינם, ויש להוכיח זאת מדברי השו"ע ביורה דעה (סי' צא ס"ק ב) שלכתחילה מותר להשתמש באיסור בכלי היתר שדרכו בהדחה, וכן ביין שאין בו שמנונית, ובייחוד בכוסות של אירועים שמקפידים על נקיון לפני כל אירוע, וכן בט"ז מתיר להשתמש בלח צונן בכלי שהשתמש בו לאיסור צונן, ועיין בסמ"ג שפג ס"ק ג. (אולם לסוברים שדין כלי זכוכית הוא כדין כלי חרס יש אוסרים ויש מתירים, עיין שו"ע שם (ס"ק ד), ובייחוד לעניין יין נסך, עיין סי' קלה). וראיה להתיר תשמיש אף לכתחילה שימוש - אפילו קבוע ולא רק בדרך עראי - אפשר להביא מדברי רמ"א ביורה דעה (סי' קכא ס"ה), לפיהם אף אם נאמר שבלע, מכל מקום האיסור להשתמש דרך קבע הוא דווקא בכלי שעלולים להשתמש בו בחמין. אך כפי שהדגשנו, מדובר דווקא בשימוש בקר, ולכן אין לחשוש.
על אף האמור לעיל עדיין קיימים שני חששות לסוברים שדין כלי זכוכית ככלי מתכת:
(א) כבוש - דהיינו ששאריות יין עלולות להישאר בכוסות יותר מעשרים-וארבע שעות עד להדחתן ויש אפוא לחשוש לבליעה בדפנות כלי הזכוכית ע"י כבוש; (ב) בליעת איסור בחם - כאשר מדיחים את הכוסות במדיח-כלים במים חמים ויש בהם שאריות יין. אכן יש להתיר גם באופן זה, לפי האמור לעיל, שכן השתייה של יינות כשרים מכוסות אלה במסיבות היהודים היא תמיד בצונן, שאם לא כן, יש לאסור שימוש בקביעות, לפי הרמ"א הנ"ל. ועיין עוד ב"ערוך השולחן" (יורה דעה סי' קכא ס"ב).
מכל מקום צריך לזיזר לכתחילה שהדחת הכוסות תיעשה בתנאים הבאים: (א) לשפוך את כל שאריות היין קודם הכנסת הכוסות למכונת-השטיפה; (ב) לבצע את השטיפה הראשונה במים קרים; (ג) לשטוף את כוסות-היין בנפרד, ולא ביחד עם כלים אחרים; (ד) עדיף לשטוף קודם עבור 24 שעות מתחילת האירוע.

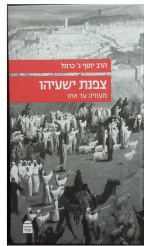
בשם צוות המשיבים ובברכת התורה,

הרב משה ארנרייך הרב יוסף כרמל
ראשי הכולל

חברי הועדה המייעצת:
הרב זלמן נחמיה גולדברג
הרב נחום אליעזר רבינוביץ
הרב ישראל רוזן

חדש - "צפנת ישעיהו" מאת הרב יוסף כרמל

הנביא ישעיהו פעל באחת מהתקופות הסוערות והדרמטיות ביותר בחיי האומה הישראלית, תקופה של ציפייה למשיח שנשברה ברעש אדמה נורא, וחוללה גם מהפך רוחני ופוליטי. האור בקצה המנהרה הפציע שוב רק בימיו של חזקיהו. צפנת ישעיהו: מעוזיה עד אחז מפגיש אותנו עם שלושה מלכים שעמדו בצומת היסטוריה בתולדות עמנו: עזיהו, המלך שדרש את האלוהים אך לקה בצרעת בעקבות חטאו; יותם, המלך הצדיק ביותר בתולדות עמנו; ואחז, המלך אשר הכיר בקב"ה אבל לא האמין בהשגחתו. בביאורו לנבואות ישעיהו, נצמד הרב כרמל, לדברי חכמינו וגדולי הראשונים, ומציע דרך מרתקת ללימוד תנ"ך בעקבות חז"ל. קריאה זו מבהירה את התכנית האלוהית ומבררת סוגיות עקרוניות באמונה. צפנת ישעיהו מגלה לקורא את משמעות הנבואות לדורו של הנביא ואת הרלוונטיות שלהן לדורנו.

לרכישה

הספר משטר ומדינה בישראל על פי התורה (4 כרכים) מאת הרב נפתלי בר אילן.

יצא לאור בעריכת חדשה בהוצאת מכון "ארץ חמדה" הספר מתמודד עם אתגרי השעה הניצבים בפני המדינה היהודית העצמאית ע"י ניתוח וביור מקיפים במקורות. בין הנושאים הדדונים - משטר דמוקרטי ומלוכני, שלטון החוק, הפרדת רשויות, ביקורת שיפוטית, טוהר השלטון, מדיניות פסיקלית ומוניטרי, שירותי רווחה, סל תרופות, איכות הסביבה, משפט בינלאומי, אמנת ג'נבה, כבוד האדם וחירותו, פיתוח האישיות, זכויות אזרח ועוד ועוד.
זכה בפרס הרב קוק ובפרס הרב ישראלי של מכון ארץ חמדה.

לרכישה

